

Hjælpen tilrettelægges ud fra den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Det vil sige, at loven skal fungere som det underste sikkerhedsnet, og at kommunen alene kan yde den hjælp, som der konkret er behov for.

Serviceoven er således ikke til hinder for, at kommunen beslutter, at der ikke eller kun delvist ydes praktisk hjælp, hvis den, der har behovet, kan løse problemet på en rimelig måde. Men kommunen er forpligtet til at give tilbudene et indhold, der - set i sammenhæng med øvrige tilbud til de ældre mv. - sikrer, at personen kan klare sig i eget hjem.

Det er en opgave for klagerådene og det sædvanlige klagesystem, der nu også omfatter afgørelser efter servicelovens § 71, at sikre, at kommunen giver tilbudene et sådant indhold, at de ikke kommer ned under denne grænse.

Jeg finder på baggrund af oven nævnte ikke, at der er grundlag for at foretage mig videre i den konkrete sag.

Spm. nr. S 2261

Til ministeren for udviklingsbistand (6/4 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at Danmark stopper bistandssanktionerne og genoptager udviklingsbistanden til Indien set i lyset af, at Indien netop har vedtaget en 28 procents stigning i forsvarsudgifterne?«

Begrundelse

Ifølge Ritzaus Bureau/AFP har Indiens finansminister Yashwant Sinha tirsdag den 29. februar 2000 givet meddelelse om en 28 procents stigning i forsvarsudgifterne for finansåret, der begynder den 1. april. Forsvarsudgifterne i Indien vil herefter stige med 130 mio. rupee (ca. 22 mia. kr.) til 584 mio. rupee.

Det er spørgerens opfattelse, at det virker stødende og foragteligt, at Danmark nu genoptager udviklingsstøtten til en stat, der har råd til en så dramatisk stigning i forsvarsudgifterne.

Svar (25/ 4 2000)

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Regeringen finder det indiske forslag om at øge forsvarsudgifterne bekymrende. Det er et skridt i den forkerte retning, især i lyset af Indiens store uløste udviklingsproblemer og den i forvejen spændte regionale situation.

Indiens forsvarsudgifter har ellers de senere år udvist faldende tendens fra 3,5 pct. af BNP i 1985 til 2,5 pct. i 1995. Forsvarsudgifterne i det netop afsluttede finansår skønnes at have andraget 2,74 pct. som følge af ekstraordinære udgifter i forbindelse med konflikten i Kargilområdet i Kashmir sidste sommer, hvor væbnede grupper trængte ind over våbenstilstandslinien fra den pakistansk kontrollerede del af Kashmir.

Fra den indiske regerings side har man begrundet den planlagte stigning af forsvarsbudgettet på 28 pct. i finanslovsforslaget for indeværende finansår med, at hæren mistede en del materiel under Kargil-konflikten, samt at der er behov for en vis modernisering af det eksisterende materiel. Selv med den planlagte budgetudvidelse vil forsvarsudgifternes andel af BNP dog kun stige svagt til 2,77 pct. i 2000/2001 i forhold til de faktiske udgifter året før på 2,74 pct.

Ser man på regionen i øvrigt forekommer de indiske forsvarsudgifter ikke at ligge uforholdsmæssigt højt. Ifølge de seneste tilgængelige tal lå Pakistans forsvarsudgifter i 1995 på 6,1 pct. af BNP. Sammenlignes forsvarsudgifternes andel med det samlede offentlige udgiftsbudget udgjorde tallene i 1995 12,7 pct. for Indien, 18,5 pct. for Kina og 25,3 pct. for Pakistan.

Regeringen traf som reaktion på de indiske atomprøvesprængninger i foråret 1998 beslutning om at stille forberedelse af nye bistandsprojekter i bero i afventen af ændrede signal fra den indiske regerings side på atomvåbenområdet. Det betyder i praksis, at den danske bistand vil blive udfaset ved udgangen af 2008. Da der ikke er udsigt til, at den indiske atomvåbenpolitik vil ændre sig i den af os ønskede retning inden for en overskuelig fremtid, har regeringen over for Folketinget lagt op til, at man fra dansk side nu drager konsekvensen heraf. Det bør efter regeringens opfattelse indebære, at Indien glider ud af kredsen af danske programsamarbejdslande, men at der samtidig ikke mindst i lyset af de fortsat enorme fattigdomsproblemer i